

er flet fra det Offentliges Side med Hensyn til Kommunikationsmidlerne fra denne Del af Landet, ligeledes naturlig peger paa Oddefund. De Veie, som ere anlagte for at lette Kommunikationen, mødes baade nord- og sydfra paa dette Sted. Regjeringen har ligeledes ved Havneanlægget af 1861 og 1862 viist, at den ogsaa har Syn for, at dette Punkt egentlig var det Sted, hvorover Trafikken maatte gaa, ligesom desuden den almindelige Opfattelse hos de Personer, hvem dette nærmest vedrører, nemlig de paaagældende Egenes Beboere, betragter Oddefund som Udgangspunkt, hvad heller ikke er ubekendt for Ministeren, da der flere Gange er fremkommet Andragender angaaende Anlæg af en Dæmning over dette Sund, ligesom der ogsaa her til Thinget er indkommet Andragender om Forbedringer i Kommunikationsmidlerne paa dette bestemte Sted. Dertil kommer tillige, at den Trafik, der allerede nu finder Sted over dette Sund, stadig er meget betydelig. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at oplyse, at i forrige Aar, 1873, er der over dette Sted passeret 12,977 Personer. Hvad den øvrige Trafik ifjor angaar, vil det høie Thing ligeledes kunne faae en Forestilling om dens Størrelse, naar jeg oplyser, at af de 3 Maader, hvorpaa Transporten foregaar, med en Færge, en saakaldet Mellembaad og en Solle, har den første været benyttet 879 Gange, Mellembaaden 2,608 Gange og Solle 230 Gange, ligesom der i det Hele er overført ikke mindre end 441 Bogne, 1,033 Heste, 5,870 Strk. Kvæg og 2,851 Strk. Faar, Kalve og Svin, ikke at tale om Transporten af Korn, Kartofler, Tømmer osv., med hvilken jeg ikke skal trætte Thinget. Men allerede det, som jeg har tilladt mig eksempelvis at anføre, turde formentlig vise, at Trafikken allerede nu med de flette, forældede Befordringsmidler er meget betydelig, og det er en bekendt Sag, at, naar Befordringsmidlerne forbedres, stiger Trafikken, saa dette Punkt tror jeg ikke, man behøver at gaa ind paa ved denne Leilighed. Det træffer sig saa heldig, at Initiativet til at foretage Noget i denne Sag allerede er taget af den nuværende høitærede Indenrigsminister, der i sin Tid ved Skrivelse af 15de September 1871 har nedsat en Kommission til at undersøge alle disse Forhold. Den Kommission, som i saa Henseende er bleven nedsat og to Gange var samlet, nemlig i 1871 og 72, for at overveie Forholdene, kom enstemmig til det Resultat, at Færgesforholdene for Liden vare saa lidet tidssvarende — ogsaa med Hensyn til Thyholmboernes Sundkornsforspligtelser m. v. —, at en væsentlig Forandring i dem var nødvendig, og kom dernæst til det Resultat, at en blot Omdannelse af Færgesforholdene, en Forbedring af disse, selv om den var nok saa tidssvarende, ikke kunde være tilstrækkelig, men at det var nødvendigt, navnlig af Hensyn til en fylbig Forbindelse med Esbjerg, at anlagge en Statsbane fra Struer

til Oddefund, idet man formentlig først derved at kunne faae den fulde Nytte af en forbedret Samferdsel ved Oddefund, hvorfor Kommissionen sluttelig indstillede, at Jernbanenettet udvidebdes ved Anlægget af denne Statsbane med tilhørende Havneanlæg og en Dampfærge ved Oddefund. Det vil heraf ses, at der saaledes af den Kommission, som den høitærede Indenrigsminister selv har nedsat, er gjort Skridt i den af mig antydede Retning. Saaledes som Sagen imidlertid nu foreligger, turde der være Grund til, foruden at pointere den Side af Sagen, som saaledes ligger for, tillige at gaa et Skridt videre og se, om der ikke foruden den Maade, jeg nu her har antydet, og som jo utvivlsomt vil staae en betydelig Trafik tilveie ved Hjælp af en saadan mindre Banestrækning og Dampfærgeforbindelse, kunde være en anden Maade, hvorpaa dette Spørgsmaal fylbigere kunde løses, og, naar jeg skal gaa over til at undersøge den anden Maade, hvorpaa dette kunde ske, er jeg ligeledes i den heldige Situation at kunne tage mit Udgangspunkt fra den nuværende høitærede Indenrigsminister. I den nævnte Skrivelse, som jeg tillod mig at anføre, af 15de September 1871, har den nuværende høitærede Indenrigsminister samtidig med at nedsette en Kommission, tillige givet en Antydning af, at der foruden det Resultat, hvortil Kommissionen kom, kunde være en anden Maade at løse Spørgsmaalet paa. Den ærede Minister har nemlig i den nævnte Skrivelse udtalt, at det var værd at undersøge, „om det ikke skulde være muligt uden altfor uforholdsmæssige Bekostninger at tilveiebringe en fast Forbindelse mellem Rysterne paa begge Sider af Sundet“, og den ærede Minister har derpaa i samme Skrivelse udtalt, at, selv om det ikke kan anses for tilraadeligt i det Diemend at lægge en Dæmning over Fjorden ved Ottefund, ønskede han dog undersøgt, om det ikke skulde være muligt „uden altfor uforholdsmæssige Bekostninger at tilveiebringe en Broforbindelse.“ Jeg talter den ærede Minister for det Vink, han her i denne Skrivelse selv har givet til en Løsning af det foreliggende Spørgsmaal paa anden Maade end den, Kommissionen mente at komme til; og jeg skal udhæve, at den Veie, som den høitærede Indenrigsminister har antydet i den nævnte Skrivelse, vil medføre den overordentlig store Fordel fremfor en Forbindelse ved Hjælp af en Dampfærge, at man jo ved Hjælp af en fast Bro kan være sikker paa hele Aaret rundt selv under vanskelige Forhold, naar der er Is og Sne, at Transport af Mennesker og Kreaturer og Kommunikationen i det Hele ligesaa fuldt kan finde Sted her som paa det faste Land. Det kunde maaste synes, at det, at frembringe dette Spørgsmaal om en fast Broforbindelse som den fylbigste Maade at løse den Forbedring af Færgesforholdene paa, som den ærede Minister flere Gange her i Thinget har erklæret, at han ansaa